

DOMOVINA

Upravišтво „Domovine“ v Ljubljani, Prešernova ulica 54
Uredništvo „Domovine“, Miklošičeva cesta 16, Telefon 72

Izhaja vsak petek.

Naročnina: Četrtno Din 6.—, polletno Din 12.—
celoletno Din 24.—

Vedno varalice naroda

Marsikdo, ki je 18. marca drvel na vojšče, da spusti kroglico v klerikalno skrinjo sv. Srca, je začel zadnje tedne razmišljati o goljufivosti politike SLS. Kako pa tudi ne!

Skoro po vseh cerkvah pred 18. marcem ni bilo drugega slišati ko o volitvah, kakor da bi se Bogu res toliko dopadlo, da postane poslanec kak Žebot, Sušnik ali pa kdo drugi. Duhovščina je porabljala za agitacijo prižnice, spovednice, trobila je na uho moškim in ženskam. Zunaj cerkve so podpihovali zlasti Orle in Orliče, ki so jim obetali, da jim ne bo treba iti k vojakom ali pa vsaj ne daleč, ako bo zmagala SLS. Ženske so kar poskakovale od veselja, ko so slišale, da bodo lahko fantje doma za zapečkom sedeli in z njimi kramljali.

Neštetim revežem in pomanjkanje trpečim je blagoslovljena gospoda dan za dnem pripovedovala, da naj gredo volit SLS, ako hočejo, da bo takoj po volitvah konec draginje. Moka po 4K, mast pa po 10K. Tako so ponekod agitirali, ljudje pa so pijani slepote vriskali in vpili: Živio avtonomija! Živio SLS! Živio gospod fajmošter in gospod kaplan!

Kdo pa ne bi bil vesel in zadovoljen! Nič soldatov, nič davkov, nič šol, po cestah mleko, po jarkih med, po zraku pečeni golobi. En sam paradiz vsa Slovenija v tej prekrasni in presrečni avtonomiji.

Več kot dva meseca je že od 18. marca. Vprašamo vas, kaj je od takrat SLS storila za svoje volilce, kaj za Slovence? Sami odgovorite, če znate!

Nas na koncu konca ne briga, kaj poročajo klerikalni volilci, da jih je SLS s svojimi agitatorji tako nesramno na led speljala. Večina od njih je bedasta dovolj, da bo šla na led še večkrat, četudi pravi pregovor, da gre še celo osel samo enkrat na led. Ene stvari pa ne smemo prezreti, če razmotrivamo klerikalno politiko.

Dokler so bili v vladi tudi demokrati, so vendarle veliko stvari dosegli in veliko neprijetnega odvrnili od Slovencev. Vsega niso mogli doseči, kar je tembolj razumljivo, ker ni bila njihova krivda, če niso imeli dovolj moči, da bi sami vlado prevzeli. Danes je pa za naše ljudstvo tisočkrat slabše. Klerikalci so se prodali Velešrbom za skledo leče, za katero so velešrbskim radikalom prepustili v državi vso oblast. Dr. Korošec je postal skriti kompanjon Pašiča. Ko bi tega nihče ne opazil,

bi mu zlezal najrajši pod kožo. Velešrbski radikalci lahko delajo, kar hočejo, klerikalci jim samo kimajo in se pred Pašičevo brado po trebuhu valjajo. Edino to, kar smo slišali, so dosegli, da se bodo na račun ljudstva zvišale doklade in prejemi za župnike in kaplane. Drugih stanov sedaj klerikalci ne poznajo, ker niso volitve pred durmi. Pred volitvami pa jih bodo že zopet ukrotili, kakor užene s palico gospodar svojega psa.

Kaj nas brigajo davki, kaj avtonomija, kaj draginja, kaj ljudske potrebe, si mislijo klerikalni poslanci, ki se lepo izprehajajo po Beogradu in pridno pobirajo visoke dnevnice. Pa še kakšno zapojejo od veselja, ne meneč se za trpeče ljudstvo in obljube, ki so jih pred volitvami delali.

Dokler bo radikalna kravica dajala tudi za klerikalce kaj mleka, se bo lepo in dobro živelo. Če bo zmanjkalo mleka, pa bodo zopet butali v vime. «Za vsako ceno moramo priti v vlado!» je dejal po volitvah vpliven klerikalni veljak. Čisto v vlado se jim do sedaj še ni posrečilo priti, a že zato, da smejo čakati v veži, kjer lahko prejemaajo ostanke od Pašičeve mize, so šli in so izdali ter prodali Slovence.

Klerikalci so bili vedno sebi zvesti. Na vse večne čase so bili in bodo varalice naroda. Bili so mojstri v tem, da so znali preslepiti sicer dobro, a lahkoverno ljudstvo. Danes gladi dr. Korošec Pašičevo brado, če bo pa drug veter potegnil, bo pa zopet vanjo dregal s škarjami.

Otvoritev Sokolskega doma v Gorenji vasi

Na binkošti 20. t. m. je videla Poljanska dolina veliko slovesnost. Od vseh strani so se zbrali ta dan Sokoli v lepi naši dolini, da prisostvujejo otvoritvi dr. Tavčarjevega Sokolskega doma v Gorenji vasi. Tudi oddaljena društva so poslala svoje zastopnike k slavnosti. Savezno starešinstvo so zastopali podstarosta br. Eng. Gangl in br. Bajželj ter Kajzelj, gorenjsko sokolsko župo br. dr. Šemrov in sokolsko župo Ljubljana br. dr. Krejči.

Ob prihodu vozov in avtomobilov se je zbrala sokolska četa pri visoškem mostu ter odkorakala nato na grobnico brata dr. Tavčarja. Tam je govoril najprej brat Joža Perko iz Poljan ter položil lep venec domačega cvetja na grob umrlega staroste. Za njim je govoril v znešenih besedah br. Gangl in poudarjal, da preveva pokojnikova dela troje vzvišenih sokolskih lastnosti: lepota, dobrota in resnica.

Sprevod, ki se je razvil na cesti proti Poljanam, je bil veličasten. Na čelu konjenica Sokolov in narodnih noš, godba Sokola Ljubljana II, četvero praporov, starešinstvo in za njim okrog 300 članov v krojih, nato članice in naraščaj. Pred šolskim poslopjem v Poljanah je br. Lovro Perko pozdravil došle in opisal zgodovino sokolskega dela v Poljanski dolini.

Nato je sprevod krenil proti Gorenji vasi. Vsepovsod je bilo sokolstvo navdušeno pozdravljeno. Mnogoštevilni slavoloki, zastave in cvetje, ki se je vsipalo na sokolsko četo, je kazalo, da Poljanska dolina ceni sokolstvo.

Pred novim Sokolskim domom je govoril najprej br. Lovro Perko in se spominjal vseh onih, ki so z delom in z gmotnimi pripomočki pomagali zgraditi dom. Nato je pozdravil navzoče sokolske deputacije in druge odlične goste. Za njim je govoril starosta gorenjske župe br. dr. Šemrov, ki je nazdravil veliki jugoslovanski ideji in vrhovnemu pokrovitelju jugoslovanskega sokolstva Nj. Vel. kralju Aleksandru. Podstarosta br. Dolinar je naglašal v svojem govoru težkoče, s katerimi se mora boriti poljanski Sokol, kateremu sovražniki vzvi-pripomočki pomagali zgraditi dom. Nato izročil ključke upravitelju doma br. Osredkarju, ki je slovesno obljubil, da bo zvesto čuval v varstvo mu izročen dom.

Ko so navzoči odneli «Hej Slovani» se je vršil ogled novega doma. Poslopje je enonadstropno. Lepa stavba nosi na svojem pročelju napis: Sokolski dom dr. Ivana Tavčarja.

Ob 2. uri se je pričela javna telovadba. Nastop članstva in naračaja je napravil najlepši vtis in občinstvo ni štedilo z odobravanjem. Na veselici, ki se je nato vršila, je bilo vse židane volje. Žal le, da je prevelika oddaljenost mnoge prisilila, da so morali zgodaj zapustiti poljanske brate.

Pismo iz Belgije

Liège, 15. maja 1923.

Dragi gospod urednik! Te dni sem tukaj imel priliko opazovati slavnosti, ki so jih tukajšnje oblasti priredile na čast španskemu kralju in kraljici, ki sta se nekaj časa mudila v mestu. Prisoten je bil tudi princ Luksemburški, in jaz sem si jih lahko za lastnimi očmi ogledal vse tri. Ko sem opazoval španskega kralja Alfonza XIII., sem se spomnil našega kralja Aleksandra, ki ga naši klerikalci in radičevci dosledno žalijo s svojim početjem.

Blizu predmestja Liegea leži sloveča božja pot, menda najbolj znamenita v vsej Belgiji. Sedaj v maju prhlja semkaj tisoče in tisoče vernikov in razgledovalcev. Imenuje se Chevreumont; prekrasna je cerkev in poleg nje je samostan. Izpred cerkve pa je diven razgled po mestu in okolici. Jaz stanujem le 20 minut od cerkve.

Govoril sem te dni z nekim belgijskim duhovnikom. O da bi tudi Jugoslavija imela take dušne pastirje. Potem bi ne razsajalo protidržavno rovarjenje in ljudstvo bi ne bilo tako zbegano kakor je. Tukajšnji duhovniki se namreč nič ne smejo vmešavati v politiko, pa se tudi ne marajo. Zato si pa duhovniški poklic izvolijo tudi samo taki ljudje, ki se odrečejo posvetnemu hujškanju in se popolnoma posvetijo le brigi za duševno dobrobit svojega naroda. Kaj umestno bi to bilo tudi za našo Jugoslavijo. In kake sadove rodi vzgledno življenje in ravnanje belgijskih duhovnikov. Jaz sem že zelo dolgo tukaj, pa še nisem videl nobeneva tepeža, še manj kakega uboja, ki so pri nas skoro na dnevnem redu. Tukajšnjim ljudem je tudi dana primerna svoboda, a med njimi vlada le zadovoljstvo ter nikomur niti ne pade v glavo, da bi brezpomembno hujškal in zabavljajal proti svoji lastni domovini. In belgijsko ljudstvo je prestalo med svetovno vojno kaj hujšega kakor mi Slovenci!

Ko sem govoril z belgijskim duhovnikom, se je zelo čudil, da se naši duhovniki s takim veseljem rinejo v politično gonjo. Vedno razlagajo naši duhovniki, da ta dolina solz ni niti senca proti pozemskemu življenju onstran groba, a pri tem se ravno oni najbolj pehajo za dobrobit na tem svetu, izrabljajo svoj vpliv med vernim slovenskim ljudstvom ter s svojim politiziranjem ovirajo naravni razvoj. Nositeljica prave jugoslovanske ideje je demokratska stranka. V vseh modernih državah, kjer vlada demokracija, je napredek ne na ministrske krize. Ko bo tudi naše ljudstvo to izpregledalo, tedaj bo tudi v Jugoslaviji postalo življenje plodnosnejše in bolj ustaljeno.

Domačin, začasno v tujini.

Priporočajte in širite „Domovino“!

Carmen Sylva:

Tašča

3. nadaljevanje.

Kakor v sanjah se ji je prikazala njena vesela otroška doba, ko je dirjala z očetom preko polja in uživala kose mamalige, ki so bili ravnokar vzeti za jutranji prigrizek iz črnega kotla. Domači glasovi so udarjali povsod na njeno uho. O, moj čudovito lepi jezik, je mislila; ko pa je skušala sama pri sebi snovati stavke v tem jeziku, ni mogla več in solze so ji stopile v oči pri misli, da je pozabila svoj lastni materni jezik. Živahno se je zasmejala fantičku, ki je bil oblečen le v srajčko z velikansko čepico iz jagnječje kože na glavi in ki je bil vzel gos, skoro tako veliko, kakor je bil sam, v naročje, da bi jo obvaroval pred velikansko svinjo, ki jo je kruleče napadla.

Od daleč je videla na polju štrleti v zrak velike dvigalnice vodnjakov. S pomočjo teh dvigalnic so se spuščala vedra v vodnjak. In ko so prišli bliže, so stala bosa dekleta ob

Politični pregled

Zaradi brezglavosti sedanje radikalne vlade se naš

notranji položaj vedno bolj postruje.

Danes je jasno, da tako nezdravo stanje ne bo moglo dolgo trajati, ker bi trpela država preveliko škodo v vsakem oziru. Med radikali in njihovimi zavezniki, posebno Radićem, so postali odnošaji skrajno napeti in Radić je imel v Zagrebu zopet shod, na katerem je čital radikalcem take levite, ki jih oni ne bodo mogli kratkoma vtakniti v žep. Sicer se dr. Korošec trudi na vse pretege, da bi izgledil obstoječa nasprotja in dosegel sporazum, ampak pravega uspeha do sedaj še ni, čeprav z vso vneto podporo v narodni skupščini nazadnjaško vlado. Prepričani smo, da niti v bodoče ne bodo imele separatistične stranke nobenih uspehov, ker se je že začel prepri med njimi samimi.

V takih razmerah imajo

demokrati prav težko nalogo,

da rešujejo državo in njen obstoj. Pred njimi imajo tudi njihovi nasprotniki strah, da si ne upajo storiti ničesar, kar bi ogrozilo enotnost države. Demokratska stranka je edina zmožna spraviti državne zadeve v pravičen tok in šele takrat, ko vzame ona državne vajeti v svoje roke, se bodo razmere pri nas uredile in zboljšale.

Prav odločno nastopa bolgarska vlada proti «makedonstvujuščim»,

t. j. proti onim macedonskim beguncem, ki zahtevajo še vedno odcepitev Macedonije od naše države. Bolgarska vlada se dobro zaveda, da je za njo edina prava in pametna politika ta, da se vzpostavijo dobri in prijateljski sosedski odnošaji med Bolgarsko in Jugoslavijo. In ker so «makedonstvujušči» tej politiki ne samo nasprotovali, temveč jo naravnost ovirali, je nastopila vlada proti njim z vso odločnostjo, tudi z orožjem, ker so se uporniki tudi posluževali orožja. In tako se vršijo posebno v južni Bolgariji srditi boji.

v katerih nimajo uporniki nobene sreče in so večkrat primorani zbežati pred redno bolgarsko vojsko na naše ozemlje, kjer jih pa prime naše vojaštvo in orožništvo in

tudi kmetško ljudstvo, ki je že sito vednih nemirov in vpadov od strani bolgarskih upornikov. Po naredbi bolgarske vlade se mora zapleniti vse premoženje upornikov in to premoženje se bo porabilo za plačilo stroškov, ki jih ima vlada v boju z uporniki. Prav je tako in upati je, da bo na Bolgarskem kmalu zavladal notranji mir.

Kakor znano, je Nemčija odnehala v sporu zaradi vojne odškodnine in privolila v plačilo 30 milijard zlatih mark. Francija je to ponudbo odklonila kot nezadostno, ampak pogajanja se niso prekinila in

Nemčija pripravlja nov predlog,

po katerem bi bila pripravljena plačati — seveda ne takoj — celih 50 milijard zlatih mark! Ni še znano, ako se bo Francija zadovoljila s tem, ali eno je skoraj gotovo: dosegel se bo sporazum, ki je potreben enim in drugim, in Nemci bodo končno pristali na to, da plačajo škodo, ki so jo napravili v Franciji za časa vojne.

V najbolj urejeni državi v Evropi.

v Angliji, je kriza,

ker je ministrski predsednik Bonar Law zaradi težke bolezni v vratu odstopil. Odstop Bonar Lawa bo imel na vsak način politične posledice, ker dosedanji ministrski predsednik je imel tako močan vpliv na konzervativno stranko, da je držal skupaj razne struje, ki so nastajale v stranki. Zelo bo vplivalo na razvoj angleške politike tudi vedno naraščanje moči delavske stranke in morda prevlada v konzervativni stranki ona struja, ki je za skupno delo z desnim krilom liberalcev. Med obojema tema strankama so se že začela pogajanja in ako ona dovedejo do sporazuma, ni izključeno, da pride zopet na površje znani državnik Lloyd George, ki je vodil angleško politiko za časa svetovne vojne in v času mirovnih pogajanj, pa se je moral lansko leto umakniti Bonar Lawu. Angleži so visoko kulturen in politično popolnoma dozorel narod in tam se lahko zamenjujejo državniki na krnilu države, ne da bi to kaj vznemirjalo državo.

Kakor poročajo zadnje vesti, je imenovan za ministrskega predsednika dosedanji zakladni minister Baldwin in se z njim angleška zunanja politika gotovo ne bo izpremenila.

vodnjakih s postrani izpodrečanimi krili in nageljni za ušesi.

Proč, proč; cela čreda bivolov jim je prišla naproti, mogoče sto glav teh predpotopnih živali, ki so hitele k reki in se takoj vrgle v vodo, da so se iz vode videli še samo njihovi svetli nosovi in nazaj vpognjeni rogovi. Zdaj so sami prispeli do plitvine v vodi, kjer se vrši prevoz, in zapeljali so preko z glasnim priganjanjem konj. Reka je bila zaradi deževnega naliva močno narasla in Eleonori je tolklo srce od strahu, ko je šumeča voda vdrla skoro v voz in vsak hip grozila obrniti ali odnesti cel voz.

«Zdaj bomo kmalu doma,» je rekla teta. «Mislim, da se nam bo Šerban pripeljal naproti in nas pozdravil. Da, tamle je, na stričevem konju!»

V tem trenutku sta priskočila dva jezdeca k vozu, eden z desne strani, pozdravljajoč strica, drugi z leve, priklanjajoč se teti. Eleonora je počastila bradatega z leve strani komaj s pogledom, ker ni bil velik in ne lep; oni na desni strani pa je bil kakor jelka, z

globoko ležečimi črnimi očmi pod košatimi obrvmi, z dolgimi brki in ostro krivim nosom — krasen banditski obraz. Eleonora se je lahno stresla, ko se je lepi človek elegantno priklonil pred njo. Teta je bila tako vneto govorila z drugim, da je za hip pozabila na nečakinjo. Zdaj se je živahno obrnila k njej: «Eleonora, moj nečak Šerban!» Mlado dekle je zardelo do las ter se priklonilo resno in tiho. Postalo ji je zelo mrzlo pri srcu. Ta ni bil prav nič lep. Teta se je gotovo zagovorila. Lepi mladenci ji je bil predstavljen kot bratranec Mihaj. Torej je bilo le tako. Neznatni človek tam je bil ženin, kateremu je brez ugovora morala pripadati. Bilo je strašno!

Oba mlada moža sta jezdila ob vozu; naproti so prihajali še drugi jezdeci, intendanti in kmetje, lovci in učitelji, da je cela konjenica zavila na vrt in dvorišče posestva Morineni. Oba gospoda sta skočila s konj, da pomagata damam iz voza, pri čemer je ponudil Šerban roko teti Sabini, Mihaj pa Eleonori.

Dopisi

JAVORNIK. Poročil se je g. Franc Dolenc, član tukajšnjega Sokola in njegovega tamburaškega zboru z gđ. Pavlo Kapusovo iz Nove vasi pri Radovljici. Mlademu paru želimo mnogo sreče. Upamo, da bo mladi par tudi v novem stanu tako marljivo deloval v naših sokolskih vrstah kakor doslej. Zdravo!

JESENICE. Kljub temu, da je prošlo soboto po gorah padlo obilo snega in je snežilo celo po ravnini, postaja na Jesenicah poletno življenje vedno živahnije. Tujci prihajajo v naraščajočem številu in prirejajo odtod izlete v razne smeri, predvsem na Golico. Posebno Hrvati prihajajo k nam vedno bolj radi. Do binkošti je Golico posetilo nad 400 turistov, med temi so bili tudi učenci obrtne šole v Osijeku in Sisku. Kadilnikova koča je že dlje časa odprta in nudi gostom vsestransko postrežbo. Od petka na soboto je padlo na vrhu Golice 75 cm snega, ki pa je jako hitro skopnel. Vse ljubitelje prirode opozarjamo, naj nikar ne zamudijo ogledati si krasne livade, polne belih narcis. Vsem turistom, ki se hočejo na Jesenicah okrepčati, moremo s pohvalo priporočiti kolodvorsko restavracijo, ki se v vseh ozirih potrdi, da gostom postreže z okusnimi jedili in pijačami. Na binkoštno nedeljo je z jutranjim vlakom dospelo sem toliko tujcev, da je bil vlak, ki vozi proti Bohinjski Bistrici, izredno dolg in napolnjen do poln ter so proti Kranjski gori morali privezati za potnike še živinske vagoni. — Tudi v drugih ozirih pri nas dobro napredujemo. V kratkem se na kolodvoru odpre menjalnica denarja. Dobili smo tudi dve banki, in sicer sta osnovali svoji podružnici Slavenska banka, ki je nastanjena v novo prezidani hiši g. Ferjana, ter Jadranska banka. Male obrti istotako hitro rastejo in so v prav povoljnem razvoju. — Na sokolskem stavbišču pa je nekam mrtvo. Tu bi bilo treba omeniti, da so Jesenice važno križišče in sploh važna točka, na katero Nemci še niso pozabili, a tudi slovenskega ozemlja nikoli nisi Italijan še vedno škili na našo stran. Bilo bi torej prav umestno, da gotovi krogi posvetijo gradnji jeseniškega sokolskega doma obilo pozornosti in vneme.

PREDOSLJE. (Klerikalna verolomnost.) Naša občina je že od nekdaj ena najbolj klerikalnih na Gorenjskem. Kdor ni pod-

repan farovža, nima zaslonbe pri občinskem odboru. Klerikalna večina občinskega odbora z župnikom na čelu brez usmiljenja zavrača vse predloge manjšine. Pri zadnjih občinskih volitvah je ob navzočnosti okrajnega glavarja sklenila manjšina z večino kompromis, da dobi dva svetovalca. Zda se je eden odpovedal in večina ni imela drugega nujnega posla, da je takoj besedo preclmila in manjšini vzela enega svetovalca. Značilno za moralno klerikalne večine je, da je izvolila za svetovalca nekega pred enim letom vsled obrekovanja pri občinski seji sodnijsko kaznovanega zagrizenega klerikalnega podrepnika Našega župnika, ki se tako rad kaže kot nedolžno jagnje, kar nič ne moti dano besedo snesti in še druge v to napeljavati. Klerikalna morala!

SV. LENART PRI LAŠKEM. Za binkoštno nedeljo je pri nas vladalo veselo pričakovanje. Toda ne med vsemi prebivalci, veselje je bilo le za klerikalce in tercijalke. Obiskat je prišel našo faro bivši tukajšnji župnik Časl iz Trbovelj, prišel pa ni sam, s seboj je pripeljal kakih 50 ovčic in, če se ne motimo, tudi par ovnov. Poročalo se nam je že prej iz Trbovelj, da jih pride vsaj 100, to menda zato, da bi povečali naše navdušenje in nas pripravili do tega, da bi defilirali pred njimi. Za te priprave so se nekateri naši klerikalni možje zelo trudili v nadi, da jim bo gospod Časl prinesel s seboj kako pisano poročilo o slovenski avtonomiji. Marinčev atek in Čibijev stric Anza pa še par drugih je kar široko strmel, kdaj bodo gospod Časl kaj črtnili o avtonomiji. Toda vse strmljenje je bilo zaman. Našel se je pa vendar možakar, ki je naše klerikalce potroštal z ljubo besedo o «zagvisni» avtonomiji. Dr. Korošec je baje v Beogradu že izposloval, da njegovi volilci od avtonomije dobijo vsak svoj košček. Poslana bo v zabojih ali v vrečah kakor žlindra po 5 kg skupaj. Sprejemali jo bodo samo krajevni predsedniki SLS in jo potem po lastnem preudarku delili Koroščevim volilcem. Našim klerikalcem se resnično že cedijo sline po avtonomiji, misleč, da bo to tvarina, ki bo vsebovala sladkor ali čokolado. Ako kakega klerikalnega možakarja vprašajo o avtonomiji, se kar oblizne z jezikom in poveča se mu dobri apetit. Po cerkvenem opravilu je še gospod Časl stopil na cerkveniške stopnice in javno hvalil svoje ovce, da so se z njim požurile v naš kraj. Pohvalil pa je

tudi šenfienartske ovčice, ki so se mu nekoč dale tako pokorno striči. Nato je klerikalna množica napravila dostojen špalir in gospod Časl je odšel od nas.

BOŠTANJ OB SAVI. Pretekli teden smo imeli sv. birmo. Mnogo se je pripravljalo za sprejem Prevzvišenega. V ponedeljek popoldne se je zbralo ljudstvo pred cerkvijo, da pozdravi nadpastirja. Vsaka skupina je po svoje izkazala čast došlemu. Končno sta prišla na vrsto tudi Izobraževalno društvo in Orel. Za to je bil določen najboljši fant med Orli. V svetem strahu se je približal, da bi v imenu omenjenih društev pozdravil škofa, ter začel jecljati: «Pre-pre-v-zvzišeni — —» Dalje pa ni šlo. Šele na škofove besede: «No, kaj pa boš še povedal?», je z veliko težavo spravil iz sebe še par besed. Komaj so škof «pogrunтали», da je fant predstavnik Izobraževalnega društva in Orlov. Uboge sestre so se pa jezile domov grede: «Ta presneti poba, cel dan se je učil, kaj bo govoril, nazadnje pa ni nič znal.» — «Ja, poguma pa res nima, ker mu pri taki priliki srce v hlače skoči!» — Brez posebnih neprilik je potem minul dan sv. birme. Le naš g. župnik in Ivanka sta nekam poparjena. Baje je bil g. župnik pred škofom nekaj tožen. Seveda mu ne uga-ja, kar ga je zadelo, saj še maček zacvili, če se mu stopi na rep. Faranom pa tudi ni povolji gledati, kako «oskrbuje» g. župnik farovško posestvo. Kar so oni s tolikim trudom pripravili, to sedaj on izkorišča in uničuje. — O binkoštnem ponedeljku pa prihodnji teden.

ŠT. JERNEJ NA DOLENJSKEM. Neki dopisun se zopet repenči v «Domoljubu» št. 20 zaradi podrtega mlaja, govori o «barabskem» činu naših Sokolov, ki so mu trn v peti, ter hujska ljudstvo k bojkotu namram trgovinam in gostilnam, ker bi rad pridobil več odjemalcev v konzumu. To hujskanje ne bo rodilo uspeha, ker gospodar kmet pač ne bo vpošteval politične mrznje pri nakupu blaga, ampak bo šel po svoji volji tja, kjer se mu ponujata dobro blago ter gostoljubnost. Tudi gostilne so vsakemu proste in zakaj se ne bi kdo okrepčal javno tam, kjer ga spiže kozarček v miru in židani volji poštene družbe brez vsakega nadzorstva takih gospodov, ki ga tudi radi srkajo čez mero zastonj po skritih hramih in zidanicah. Kateri so tisti «najeti» Sokoli, ki so po njegovem mnenju podrli

Hladno in sveže je bilo v veži, kjer jih je čakalo s cveticami nebrot služkinj, ki so jim uslužno odvzele plašče.

Iz veže se je prispelo naravnost v dvorano, dočim so na levi in desni strani stala odprta vrata v razne spalne sobe. Iz dvorane je bil lep razgled preko reke in ribnika, celo preko več ribnikov proti gozdu in v bleščečo daljo. Takoj so prinesli dulčaco in vodo, ledeno mrzlo vodo, ki je okrepčala razgrete in žejne potnike. Eleonora je trdila, da ni prav nič utrujena, dočim se je teta hitro vrgla na nizek divan, zgrabila pahljačo, ki je ležala tam, ter si neumorno in šumno hladila zrak.

Niso ostali dolgo skupaj, samo da je bil stric pozdravil ljudi, potem so se podali v različne sobe enonadstropne hiše k toaleti (da se preoblečejo). Eleonora je bila hitro preoblečena in je slonela sanjaško ob oknu, ko je brzo vstopila teta: «No, kako ti ugaja on?»

«Kdo?»

«No, Šerban!»

«Prav nič, teta.»

«Toda, otrok, kdo bi govoril take stvari! On ti sedaj mora ugajati!»

«Mora? Oni drugi mi mnogo bolj ugaja.»

«Kateri drugi? A, tako! On! O, za božjo voljo, ta ti vendar ne sme ugajati, otrok, ta je zaigral celo svoje premoženje in živi sedaj tako pri nas, nosi stričeve srajce, jezdi njegove konje ter dobi sem in tja nekoliko denarja, če me prav lepo prosi. Tega ni mogoče poročiti, otrok. Šerban je izvrsten človek, tako reden, tako dober svojim kmetom in svoji materi, no, ko boš videla sama, ga boš vzljubila!»

«Ali stanuje z njo?» je vprašala dedica hladno. Tetino govorjenje ji ni prav nič ugajalo in globoko razočaranje se je vleglo nanjo, da se ji je zazdel žarni majski dan naenkrat siv.

«Seveda, vedno! Ta ti bo nadomestila mater!»

«Toda jaz menda vendar še nisem tako popolnoma zaročena?»

«S tvojim dovoljenjem, vendar popolnoma. Saj že vedo v celi okolici.»

«Kar ve okolica, je vendar več ali manj vseeno?»

«Ne, prav gotovo ne; o umiku ne more biti govora; če misliš, da dobiš potem stopača, ničvredneža, se zelo motiš: tega ne poročiš nikdar. Ti si prav nehvaležna, Eleonora, ko smo vendar tako dobro skrbeli za tebe!»

Teti so se vlile solze.

«Ne, ne plakati, tetica! Saj sem vprašala le tako!»

Po jedi so se vsedli oni štirje h kartam. Eleonora naj bi gledala. Kmalu pa je vstala, in šla ven na široko verando; hotela je biti sama. Šerban je bil pri mizi sedel poleg nje in jo vneto zabaval s svojimi načrti o bo-

mlaj, tega dopisun ne omeni, ker nima dokazov in tudi zanje ne ve. Z imeni na dan, ako pišeš resnico, ker z zahrbtnim skrivanjem in neresnico blatiš samega sebe. Kdo je najel one fante, ki so podrli mlaj, tudi ne omeniš, ker imaš tako pogum kot zajec. Sicer se pa bomo glede tega pogovorili na drug način, da se izve resnica. Naj pojasnim tudi to, da so ga v Mojzeljevi gostilni spili «najeti» fantje dopisunove branže, ki so postavljali mlaj, 40 litrov in pojedli 15 golažev. Ni čudno, da se je tako hitro podrli mlaj, ki je bil tako zamočen! Če se že izpodtikaš ob naše zastave o priliki birme, naj vprašam, zakaj ni razobesil tvoj pristaš župan ničesar raz strehe, ko se je peljal škof mimo njegove hiše v Pleterje. No in zakaj ne visi zastava o narodnih ali državnih praznikih raz strehe župnišča ter zakaj se duhovščina predčasno odstrani izpred oltarja, ko se poje državna himna v cerkvi? Pozivljam tedaj pokrajinsko upravo, da pokliče naše dušne pastirje na odgovor. Pač ne morete trditi v «Domoljubu», da boste s svojimi vzgledi osrečili slovenski narod! Molčali smo dolgo, a ker vedno brskaš in želiš pojasnil, evo jih! Drugič zopet kaj več. Dopisnika pozivamo, naj se podpiše s polnim imenom, da bomo poznali ptiča ne le po petju, temveč tudi po perju.

SEMIČ. Ze dolgo časa se nihče ne oglasi od nas, ker vsi komaj čakamo klerikalnih nebes in avtonomije. Ze dolgo časa je prešlo od volitev, nebes na zemlji in avtonomije pa še vedno ni. Prosimo vljudno, naj se nam zemeljski raj čimprej odpre, ker smo že res nestrpljivi. Klerikalne obljube gredo v klasje: Davkov ne plačujemo, to se pravi, še več nego prej; cene življenskim potrebščinam so so tako znižale, da bomo morali kmalu v resnična nebesa, kjer ni nobenih cen; cene oblekam niso nič visoke in bomo kmalu vsi moderno oblečeni, to se pravi, bosni in goli. Prosim torej klerikalce, naj izpolnijo svoje obljube, če ne jim bomo pokazali pri prihodnjih volitvah, kaj se pravi lagati. — Demokrat iz Semiča.

Kmetijski glasnik

ZGODNJA ALI POZNA KOŠNJA?

Marsikdo utegne letos odlašati s košnjo, češ, da se bo ruša bolj zgostila. Trava naj zori, kakor sklepajo, da se bo ob košnji sama

zasejala in na ta način ruša najbolj naravnim potom in najceneje popravila. Nekaj dobrega je na tem naziranju, kajti travnik se v resnici tem potom najceneje pomlajuje. To velja pa le v tem slučaju, ako je ruša res bolj redka in ako imamo na travniku res tako dobre trave, da se lahko zanesemo na izdatno izboljšanje ruše, ako se njih seme otrase po travniku. Sicer pa ne.

Večidel bo kazalo, da se travniki pokose o prvi priliki, ker imamo v tem slučaju večje prednosti. Ko je večina trav v cvetju, naj se kosi. V tem času dobimo veliko bolj tečno seno, kar je za zboljšanje krmljenja in dosledno tudi užitka pri živini največjega pomena, posebno po tistih naših krajih, kjer se mora živina zadovoljevati vse preveč s slamnato klajo. Z vsakim odlašanjem košnje čez ta čas kvarimo kakovost, oziroma tečnost sena.

Znižujemo pa tudi pridelek otave. Čim prej smo s prvo košnjo gotovi, tem več časa ima otava, da nam dobro poraste in da daje boljše košnjo. Tudi je za otavo vse kaj drugega, če pustimo travo v prvi košnji zoreti ali pa ne. Nikdar ne bo otava tako dobro pognala, če smo pustili travo zoreti, kakor če smo seno zgodaj pokosili. Za zgodnjo košnjo ne govori tedaj le daljša doba, ki jo dobimo za razvoj otave, ampak tudi večja moč za novo in krepko ozelenitev pokošanih travnikov.

Vse to je imeti v čisljih, ko se odločujemo za letošnjo košnjo.

Prvo ugodno vreme za košnjo in sušenje naj nas s koso v roki dobi na travniku!

RDEČA DETELJA IN NJIVSKI KOPITNIK.

Ta mešanica se pri nas že od nekdanj prideluje, in sicer z najboljšim uspehom. Če uspe rdeča detelja (inkarnačka), dobimo bogato košnjo detelje in trave. Če nam gre pa rdeča detelja vsled neugodne zime po zlu, nam daje zato pa njivski kopitnik (njivska stolasa) boljše košnjo, tako da je uspeh v vsakem slučaju zagotovljen. Letos se tu in tam opazuje, da je trpela rdeča detelja in da je zato trava bolj razvita.

Ta trava, ki raste med rdečo deteljo, se ne dobi v semenski trgovini, ampak jo kmetovalci sami pridelujejo in razmnožujejo na ta način, da pustijo del take mešanice zoreti. Njivski kopitnik se namreč v svoji rasti čudovito vjema z rdečo deteljo; on nam daje tudi eno samo košnjo in zori hkrati z rdečo deteljo.

Setev te mešanice je razširjena pri nas Slovincih. Po drugih krajih je ne poznajo. Zanimivo bi bilo izvedeti, kje se je začela najprej sejati in kdo je nanjo opozoril. Vse kaže, da je narava sama s svojim prstom opozorila nanjo naše kmetovalce, ker je verjetno, da se je ta trava že od nekdanj rada družila z rdečo deteljo.

Njivski kopitnik je trava, ki daje le eno košnjo, tako kakor rdeča detelja. Ta košnja je pri nas prva. Ze v tem tiči gotova prednost. Veliko vredno je pa to, da lahko sejemo to mešanico hkrati s strniščno ajdo, ki ji služi kot varnostna rastlina. Tedaj brez vsakih stroškov posebnega obdelovanja. Veliko vredno je pa tudi to, da po rdeči detelji lahko pridelamo v istem letu še drug pridelek, n. pr. malo turščico, proso itd., kar je za naše malo-posestniške razmere velikega pomena.

Mešanica rdeče detelje in njivskega kopitnika je tedaj vredna, da ji tudi zanaprej posvečamo vso našo skrb in pozornost. Ravno tako pa tudi pridelovanju tega semena, zlasti travnega, ker ga ni dobiti v trgovini in ki ga kaže primestavati detelji tudi vsem tistim kmetovalcem, ki sejejo samočisto rdečo deteljo.

Obrtni glasnik

O Obrtnemu društvu na Jesenicah je naklonil urad za pospeševanje obrti 1500 Din kot podporo za razstavo vajeniških in mojstrskih del.

O Zadruga ključavničarjev v Ljubljani je štela v lanskem letu, kakor posnemamo iz tajniškega poročila na občnem zboru, 36 obrtnikov članov.

Gospodarstvo

Kritični položaj slovenskih vinogradnikov

Z dežele dobivamo poročila, da se po vinorodnih krajih Slovenije nahajajo še velike zaloge neprodanega vina. Vinogradniki si sicer pomagajo tako, da prodajajo vino na drobno „pod vejo“. To pa se godi čestokrat na tak način, da ga vaščani med seboj popijejo, kar pomeni, da ena vas kot skupnost ne dobi za vino nikakega denarja od drugod. Od medsebojno popitega vina torej ni resničnih dohodkov, pač pa takšno popivanje širi alkoholizem, ki zastruplja naše ljudstvo.

dočnosti, v katerih se je nahajalo vse, le nič o potovanju. Eleonora je začutila strah pred dolgočasjem pri misli, da bo morala preživeti svoje dni na deželi med pridnim možem in njegovo materjo. Ako je tudi ona taka kakor on, potem bi se hotela dati takoj pokopati.

Pa ni bila taka kakor on; to je videla takoj drugega dne, ko je stopila v dvorano visoka, stasita žena z orlovskim nosom in velikimi temnimi očmi, črnimi obrvmi. Njeni zobje so stali v lepih vrstah in se svetili v temnem obrazu. Njen glas je bil globok in poln. Lasje so ji bili gladko počesani okoli ravnega, čvrstega, nizkega čela, vranječrni, nikak siv las se še ni videl. Spremljali sta jo dve hčerki, od katerih je bila ena podobna njej, druga pa njenemu sinu. Radovedno sta opazovali nevesto svojega brata, dočim jo je bila mati, gospa Pulheria, z enim pogledom zagrnila in proučila ter jo prijazno poljubila na čelo, a mlada deklica se je nagnila nad njeno roko. (Dalje prihodnjih.)

Zgodbe Jurija Šišmiša

(Krutí pozabnosti otel — Anton Stražar.)

STARA LJUBEZEN NE ZARJAVI.

Proti farni cerkvi sv. Urha je po zmrzlem snegu šla vesela svatovska družba. Oženil se je mladi in postavni Koprivčev France in mirno stonal ob svoji nevesti proti domači cerkvi, kjer ga bo gospod fajmošter za vse večne čase zvezal z izbrano družico. Godec Cingelc je raztegoval svojo že precej obrabljeno harmoniko; veseli svatje so mu ukazali nategniti Radeckega koračnico, toda tuleči in cvileči glasovi, ki jih je izpuščal stari meh, niso niti zdaleka bili podobni kaki koračnici. „Še mimo ni šlo,“ bi dejal star rezervist. Toda veselim svatom ni bilo baš točno do melodije, šlo jim je le za to, da je bila muzika, kar se je po sebi zdelo imenitno. Ko so dospeli do cerkve, je ravno iz zimske megle pokukalo zaspano solnce in videti je bilo, da se bo storil lep zimski dan. Po cerkvenem obredu je stari Koprivčev stopil k gospodu faj-

moštru in ga povabil na ženitovanje. Stari hribovski fajmošter, ki je poznal v dobrem in slabem vse svoje ljube ovčice, se seveda ni odrekel vljudnemu povabilu in je obljubil, da po kosilu takoj pride na svatbo.

Ko se je vesela svatovska družba vračala iz cerkve na nevestin dom, je šla mimo Resnikarjeve hiše. Zenin, mladi Koprivčev, se je plaho ozrl na znano okence, kjer je tolikokrat obljubljal Katrci večno ljubezen — in njune oči so se tudi sedaj ujele... Nesrečna Katrica se je naglo umaknila za okno in začela pritajeno ihteti. V teh tužnih trenutkih so se ji vračale vse slike iz nedavnega časa v spomin. Krčilo se ji je srce in Katrica je pretakala solze, kakor še nikoli v svojih zornih letih.

Koprivčev France je bil edinec svojega očeta, ki je posedoval obsežno posestvo. Kdaj se je France podrobno seznanil z Resnikarjevo Katrcjo, o tem ni vedel do dobra niti fant niti dekle. Ljubila sta se več let. France je ob lepih jasnih večerih prihajal vasovaf

Letos vinogradi zopet zelo dobro obetajo. V drugih letih je bil vinogradnik takega pojava vesel, letos pa gleda brezbrizno po svojem vinogradu. Če bo trgateg res takšna, kakor jo obeta sedanje stanje vinske trte, bo mnogokje tudi posode primanjkovalo.

Vojvodinski vinogradniki, ki se nahajajo v istem in še slabšem položaju, so pričeli pred kratkim ponovno akcijo za prodajo vina v Čehoslovaško, ker ga doma ne morejo razpečati. Na zborovanju, na katerem so vinogradniki razpravljali o tej zadevi, so bili prisotni tudi zastopniki čehoslovaške vlade in nekaj čehoslovaških vinskih trgovcev. Čehoslovaki so obljubili vojvodinskim vinskim izvoznikom, da bodo šli čim najbolj na roko pri tvozu našega vina v Čehoslovaško.

Mislimo, da bi bilo dobro, če bi tudi slovenski vinski činitelji poskusili slično akcijo za slovenska vina. Naša vina so precej na dobrem glasu po Avstriji in Čehoslovaški. Da so ogromne težkoče glede izvoza vin, je znano. Naša vina pridejo za Avstrijo in Čehoslovaško največ zaradi prevoznih stroškov predraga. Še večji prevozniki stroški bi bili za Poljsko, kamor bomo smeli po novi trgovinski pogodbi med našo državo in Poljsko izvažati na leto gotovo količino vina.

Brez podpore s strani države pri sedanjih razmerah seveda ni misliti na uspešno razpečavanje našega vina v inozemstvu. Ta podpora mora obstojati in prvi vrsti v znatnem znižanju železniških prevoznih cen in v tem, da se pri sklepanju trgovinskih pogodb vedno vpoštevajo težnje naših vinogradnikov. Vlada mora resno misliti na to, da ne pusti propasti jugoslovanskih vinogradnikov, ker se z vinogradništvom peča pri nas veliko število prebivalstva in bi pomenil vinski izvoz pri urejenih razmerah lepo postavko naše trgovinske bilance.

Cene čilskega solitra

Po vojni so cene za čilski soliter na mestu proizvodnje padle za okroglo 50 odstotkov. Prodajne cene tega umetnega gnojila pri nas po bodo v glavnem odvisne od vrednosti dinarja napram funtu šterlingu (angleški denar), v katerem denarju izključno prodajajo proizvajalci čilskega solitra izvoznikom v čilski republiki to blago. Vsi proizvajalci solitra v Čile so združeni in nobeden izmed njih ne sme prodajati solitra po kaki

drugi ceni, kakor je odrejena od strani tega združenja. Združenje je določilo za 100 kg čilskega solitra za čas od 1. julija t.l. do 30. junija 1924. nastopne cene (za lažje umevanje teh cen vzamemo funt šterling enako vreden 440 Din):

za mesec julij 1923. 19 šilingov (šiling je dvajseti del funta šterlinga in šteje 12 pensov) in 3 pense = 423 Din 50 par,
v prvi polovici avgusta 19 šilingov in 5 pensov = 427 Din 15 par,
v drugi polovici avgusta 19 šilingov in 7 pensov = 430 Din 80 par,
v prvi polovici septembra 19 šilingov in 9 pensov = 433 Din 50 par,
v drugi polovici septembra 19 šilingov in 11 pensov = 438 Din 15 par,
v prvi polovici oktobra 20 šilingov in 1 pens = 441 Din 85 par,
v drugi polovici oktobra 20 šilingov in 3 pense = 445 Din 50 par,
v prvi polovici novembra 20 šilingov in 5 pensov = 449 Din 20 par,
v drugi polovici novembra 20 šilingov in 7 pensov = 452 Din 85 par,
v prvi polovici decembra 20 šilingov in 9 pensov = 456 Din 55 par,
v drugi polovici decembra 20 šilingov in 11 pensov = 460 Din 20 par,
od 1. januarja do 15. junija 1924. 21 šilingov = 462 Din,
za drugo polovico junija 1924. 19 šilingov in 3 pense = 423 Din 50 par.

TRŽNI PREGLED.

ZITO: Cene so prošli teden nekaj malega nazadovale, deloma zato, ker se pričakuje dobra žetev, deloma pa zaradi tega, ker zelo primanjkuje denarja in ljudje malo kupujejo. Stare zaloge žita v naši državi so še precejšnje. V Vojvodini so bile zadnje dni nastopne približne cene: pšenica težka 440 do 445 Din, lažja 435 do 437 Din, ječmen 300 do 310 Din, oves 280 do 285 Din, turščica 250 do 255 Din, moka «0» 675 do 705 Din za 100 kilogramov z vtovorne postaje. Dež, ki je padel prošli teden, je bil za naša polja neizmerne koristi.

ZIVINA: Prošli teden so cene goveji živini in mesnatim svinjam nekoliko poskočile, dočim so debelim svinjam nekoliko padle. Italijani kupujejo samo mlado živino. Izvažajo naša živina tudi na Dunaj in v Prago. Na

Hrvatskem so bile zadnje dni nastopne cene za kilogram žive teže: voli prvovrstni 16 Din 25 par do 18 Din 50 par, buše 12 Din 50 par do 13 Din 75 par, krave za klobase 8 do 9 Din 50 par, mlada živina 17 Din 50 par do 20 Din, debele svinje 25 Din 50 par do 27 Din 50 par, mesnate 23 Din 75 par do 25 Din. — Na mariborskem svinjskem sejmu 18. t. m. so bile nastopne cene: prasi 5 do 6 tednov stari komad 700 do 1000 K, 7 do 9 tednov stari 1400 do 1600 K, 3 do 4 mesece 2200 do 2500 K, 5 do 7 mesecev 3300 do 4500 K, 8 do 10 mesecev 4600 do 5600 K, eno leto stari 6000 do 7000 K.

JAJCA: Izvažajo se malo. Cene so bile zadnje dni povprečno 1 Din do 1 Din 25 par za komad.

VINO: Kupčija z vinom se ne razvija. Doma se malo kupuje, v inozemstvo pa ne gre vina nič. Cene so vedno enake.

HMELJ: V Žatcu na Čehoslovaškem so bile cene zadnje dni med 900 do 935 čehoslovaških kron za 50 kg, to je nad 200 naših kron za 1 kg.

= **Vrednost našega denarja.** Na zagrebški borzi dne 22. t. m. se je dobilo: 1 dolar za 93 Din 75 par do 94 Din 25 par, 100 avstrijskih kron za 13 in pol pare, 100 čehoslovaških kron za 281 Din 50 par do 283 Din, 100 laških lir za 456 do 458 Din, 100 nemških mark za okoli 18 par, 100 madžarskih kron za 1 Din 80 par do 1 Din 85 par.

= **Pomanjkanje živine v Sloveniji.** Pišejo nam, da po nekaterih krajih Slovenije zelo manjka živine, ker so jo pozimi zaradi pomanjkanja krme razprodali. Ker se letos obeta obilna krma, bi si radi oni, ki so bili prej prisiljeni oddati živino, nabavili zopet svoje normalno število. Vprašanje pa nastane, kam naj gredo po živino. V naši državi ne primanjkuje živine, vendar pa bi bilo umestno, če bi strokovnjaki dali nasvete, kje bi bilo dobiti govejo živino, primerno za naše kraje, kajti nabaviti si slabo živino ne prinese nikake koristi.

= **Sejem za govejo živino, konje, svinje in blago v Boštanju pri Sevnici** se zaradi praznika sv. Rešnjega Telesa preloži na drugi dan, t. j. na petek 1. junija. Vabijo se prodajalci in kupci.

= **Šestodstotni državni boni** se izplačujejo še dalje, v kolikor niso bili izplačani do 1. maja, in sicer pri državnih blagajnah.

in prijetno kramljat z živalno Katrcu; kramljanje je pogosto trajalo do belega dne... Ko pa je o tej ljubezni zvedel tudi stari Koprivec, je jezno udaril z nogo ob tla in rekel:

„France, iz te moke ne bo kruha. Nevesto sem ti že jaz izbral. Vzel boš Gričarjevo Zefko; bogata je, petsto goldinarjev ima dote in tudi drugače ni napačna. Kaj pa ima Resnikarjeva, niti sto forintov ne premore! Fant, bodi torej pameten. Ali pride Zefka k hiši ali pa ti pojdeš stran! Izbiraj!“

In kaj je hotel France. Vdati se je moral očetovi volji. Kmalu nato so šli snubit k Gričarju. Resnikarjeva Katrcu se je zavedla, da ji ostanejo samo žalostni spomini na nesrečno gorečo ljubezen... Danes, glej, se vračajo od poroke... Nov potok solza se vlije Katrci po lepem rdečem licu, oddaleč pa odmeva glas harmonike kakor v posmeh njeni duševni boli...

Koprivčevi Zefki se je čudno videlo, da je njen mladi mož že kar v prvih poročnih

mesecih postajal otožen in razmišljen. Na vse načine in z vso vljudnostjo ga je želela spraviti v dobro voljo, toda in ni šlo in ni šlo. Ob nedeljah je France najraje posedal na klopici pred čebelnjakom in sanjavo zrl po lepem Mengiškem polju...

In prišlo je v deželo poletje. Ko sta se neki večer podajala France in Zefka k počitku, pravi on: „Zefka, nocoj pa pojdem v čebelnjak spat. Ne veš, kako je tam hladno in kako čebele prijetno zujijo. Človeka to kar zaziblje v sladke sanje.“

Zefka ni ugovarjala, ko pa je France odšel iz čumnate, je ostala žalostna na beli zakonski postelji in se globoko raztožila. Njene solze so škropile mehko pernico... In to se je ponavljalo vse poletje, vsak večer do prvega jesenskega hladu. Zefka je počivala sama v kamrici, kajti njen mož France je vneto hodil poslušat sladko petje čebelic: bz, bz, bz...

Pravijo stari ljudje, da ima noč svojo moč. Kmalu se je tudi tu pokazalo, kaj utegnejo storiti lepe poletne noči. Kakor ob požaru je nekega dne vstal v Podgorski vasi vrišč in krik, staro in mlado, vse je govorilo eno edino novico: „Kaj takega pa še ne! Mladi Koprivec je hodil poslušat petje čebelic, pa se mu je tako obneslo! Sedaj bo tudi on vedel in znal popevati „bz, bz, bz“, ko bo fajmošter krstil dva sinčka istega očeta!“

Tako se je resnično zgodilo. Stari gospod fajmošter, sicer vedno dobrodušni in prijazni, so pa le malo godrnjali, ko so en dan krstili dva krepka fantička. Enega je rodila Zefka, drugega Resnikarjeva Katrcu.

Na vrišč, ki se je takrat širil po vsej fari, je naletel tudi godec Cingelc. Debelo je pljunil pred sebe in pomodroval:

„Kaj bi o tem toliko! Stara vera, star denar — mlada srca, lušten par. Stara ljubezen ne rjavi — vedno greje, vedno tli...“

= Dobri izgledi letine po vsem svetu. Poročila o dobrem stanju posevkov prihajajo skoro iz vseh držav na svetu. Tudi iz Rusije javljajo, da je letos mnogo več posejanega nego lani. V Indiji prerokujejo letos tako izdatno žetev kakor je še ni bilo. Ugodne so vesti tudi iz Amerike, ki pridelala največ žita na svetu. Od naših sosedov so zadovoljni s stanjem posevkov Madžari, Avstrijci in Italijani, le Rumunija toži, da kaže letos slabše.

Beleške

+ Kako se otresajo odgovornosti! Klerikalci imajo v Sloveniji skoraj vse poslance. Dobili so popolno zaupanje ljudstva, zato pa tudi popolno odgovornost za vse, kar se danes godi pri nas na političnem in gospodarskem polju. Noben izgovor tu nič ne pomaga. Ako nočejo biti odgovorni, naj odlože mandate, pa jim bo kdo verjel, da niso odgovorni. Dokler so pa za poslančevanje trmastno plačani, je njihova dolžnost, da kaj delajo. Če bi pa delali in znali delati, bi lahko za svoje volilce kaj pokazali. — Druga stvar je, da klerikalci nočejo priznati, da so vladna stranka. Do sedaj je bilo v Narodni skupščini šele eno samo glasovanje in pri tem so klerikalci bili na vladni strani. Tako so se tučki sami ujeli. Vsak otrok že ve in «Domo-ljub» je prav dobro razbožnal, da demokrati niso več v vladi. Ako bi bili klerikalci res v opoziciji, bi se ne borili za vlado in proti demokratom. Verjamemo, da ni vseč klerikalnim volilec, da so gospod Korošec in drugi zlezli v vladni tabor, a mi zato nič ne moremo. Zato pa se SLS zama trudi, da bi se otresla očitkov, da je vladna stranka, ki drži z Velešrbí.

+ Klerikalne obljube gredo vse v klasje, samo da je to klasje od ljulike, ne pa od pšenice. Pred volitvami so obljubljali vse polno lepih stvari in ljudje, kakor da jim Bog ni ustvaril možgan, s katerim bi znali presoditi mogoče od nemogočega, so drli za farovškimi priganjanci in vsipali svoje kroglice v klerikalne skrinjice. Seveda se klerikalne obljube ne izpolnijo, deloma se namreč sploh izpolniti ne morejo, deloma pa so dr. Korošec, Brodar in tovariši že davno pozabili na nje. Tako je avtonomija še v božjih rokah, davki se niso zmanjšali, naši vojaki so še v Macedoniji, cene niso padle. Pa ne samo to, temveč se godi ravno nasprotno. Tako se pripravila ne zmanjšanje, temveč še povečanje davkov. Najbolj vidna pa je zaenkrat klerikalna farbarija glede znižanja cen. Klerikalci so obljubljali, da bodo takoj po njihovi zmagi pričele padati cene, in danes ne samo, da cene ne stojijo, temveč veselo skačejo naprej. Marsikateri klerikalni tepček, ki je prej široko zijal od začudenja, ko so mu farovski gospodje natrobili ušesa z bedastimi, a vendar sladkimi lažmi, se sedaj čohlja za ušesi in si misli: «Jej, jej, tudi naš gospod so lagali.» Bodo še zijali zapeljanci, ki so se dali tako lahko vloviti. Saj tudi dobro biti ne more, če dr. Korošec in njegovi tovariši podpirajo vlado korumpirane radikalne stranke, ne da bi imeli sami v vladi zastopnika, ki bi jim gledal na prste.

+ Kako gospodarijo! Zvezani ljubljanski komunisti in krščanski boljševiki že počasi začenjajo «osrečevati» ljubljansko mesto. Na župana Periča in podžupana Stanovnika je bilo stavljeno javno vprašanje, ali sta si res za svoj izprehod na zagrebški veliki sejem zaračunala po 1000 Din iz občinske blagajne. Doslej še nista odgovorila. Ko je v Trnovem

bila procesija, je klerikalni občinski svetnik Pirc baje dobil 1000 kron iz mestne blagajne za «ofer». In ko se je z občinskim svetnikom Tokanom peljal na pogreb dr. Verstovška, sta dobila vsak po 1000 kron za pot. Zato je zdaj edina želja ljubljanskih meščanov, da bi bilo še obilo izprehodov, obiskov in pogrebov in — klerikalno-komunističnim občinskim svetnikom bo dobro na zemlji.

PRISELJEVANJE V AMERIKO.

Generalni izseljeniški komisarjat v Zagrebu objavlja: V Chicagu izhajajoči list «Hrvatski Glasnik» priobčuje v eni svojih zadnjih številik daljši informativni članek, v katerem dokazuje, kako nevarno in brezuspešno je, ako skušajo naši izseljenci priti v Zedinjene države preko sosednjih držav, ko je določena kvota za našo kraljevino že izčrpana.

Dotični članek pravi med drugim: «Mnogi naši izseljenci so, ker radi izčrpane kvote niso mogli dobiti viza ameriškega konzulata za Zedinjene države, prosili in tudi dobili izseljeniški potni list za Mehiko ter so s tem potnim listom dopotovali v prepičanju, da se bodo tako, da potujejo preko Mehike, mogli izogniti strogim priseljeniškim zakonom Zedinjenih držav. Taki izseljenci postajajo le žrtve strogosti teh zakonov.

Kot primer navaja članek nastopno: Nedavno je bilo v ječi v Laredu, ki leži na južni meji Zedinjenih držav proti Mehiki, zaprtih okoli 40 Bolgarov, ki jih je ujela straža Zedinjenih držav in ki so bili nato vsi vrnjeni v Bolgarijo. V imenovani ječi se nahaja tudi več izseljencev iz naše kraljevine, ki so hoteli priti v Zedinjene države nezakonitim potom. Priponniti je še, da se morejo oni, katerim je uspelo priti na tak način v Zedinjene države, po ameriškem zakonu aretirati v dobi petih let in deportirati v oni kraj, odkoder so prišli.

Zaradi tega se opozarjajo naši izseljenci na te primere, na posledice in škodo, ki jih čaka, ako hočejo na tak nezakonit način prekoračiti mejo Zedinjenih držav.

VOZNE OLAJŠAVE UDELEŽNIKOM POGREBA JUDENBURŠKIH ŽRTEV.

Južna železnica je udeležnikom pogreba judenburških žrtev v Ljubljani, ki se vrši 2. junija, dovolila 50odstotni popust voznih cen potniških vlakov za enkratno vožnjo od nastopne postaje do Ljubljane glavni koldvor in nazaj. Te olajšave veljajo iz vseh postaj v območju obratnega ravnateljstva Ljubljana, izvzemši proge Barcs-Pokrac.

Da se morejo udeležnikom, ki žele biti deležni voznih olajšav, pravočasno dostaviti potrebne izkaznice, prosi odbor vsa društva, organizacije, korporacije, občine in razne deputacije, da prijavijo število udeležencev, nekar bo odbor doposlal potrebno število izkaznic. Osebe, ki se žele udeležiti pogreba kot posamezniki in ne kot člani društev, organizacij, občin ali raznih deputacij, morajo istotako zaprositi za doložitve izkaznice. Odbor želi v svrhu olajšave in pospešitve dela, da posamezniki prijavijo udeležbo na pogrebu najbližnjim in najprikladnejšim društvom, deputacijam itd., da jim potem te korporacije izroče izkaznice.

Odprava se vrši na ta način, da kupi vsak udeležene pri vstopni postaji celo enosmerno vozno karto in istotam zahteva, da se mu žigosa vozna karta in izkaznica. Tako žigo-

sana vozna karta velja v zvezi z izkaznico tudi za povratno vožnjo. Prekinjenje vožnje ni dopustno.

Odbor je zaprosil tudi za vozne olajšave po državnih železnicah, vendar pa do sedaj še ni dobil rešitve.

Narodna dolžnost veva, da je udeležba pri pogrebu veličastna.

Novosti

BIRMA.

Prošli teden je padal z neba dež — zlato za našega kmeta. In kakor nalašč je prenehalo deževati v soboto in praznike smo imeli solnčne, dasi so bili še hladni.

V Ljubljani se je vršila na binkošti birma, vesel dan za mladino, čeprav si ta v svoji otroški pameti ni prav na jasnem, kaj pomeni ta slovesen dogodek. Saj si večina tudi ne ubija s tem svojih glav, temveč bolj misli na darove, na potiče, piškote in igrače.

Bilo je veselo vrvenje dece z botri in botricami po ulicah. Deca z botri in botricami vred ni mislila na sv. Duha, pač pa, žal, na restavracije, kavarne in gostilne. Celo do 1 ure zjutraj so jih vlačili nekatéri po kavarnah. Tako je mnogi junaček in mnoga junačica bila prvič v življenju omotena od alkohola.

Tudi od nas mnogih ni spomin na birmo nič drugačen. Deset let sem bil star, ko sem jo prejel, a nisem imel niti pojma o njenem pomenu. Pri birmanju sem se oziral naokrog in pokojni lavantinski knezoškof dr. Napotnik mi je s sunkom naravnal glavo, da sem ves preplašen čakal, kaj bo. Nato smo šli, cela kompanija takih junakov, kakor jaz, z botri in starši v gostilno, kjer sem se prvič v življenju napil in končno prvič zaradi želodčnih slabosti povrnil majki zemlji, kar je njenega.

Ni torej lep tak spomin. Vobče se pri nas razne cerkvene slavnosti in prazniki vse preveč zalivajo. Že tako preveč dajo ljudje le na gole cerkvene obrede in mislijo, da je dovolj, ako spoštujejo samo zunanje običaje, ne da bi poleg sploh kaj mislili. Glavno bi pa bilo, da preneha ugonablanje alkoholnih pijač, ki je med Slovenci tako rekoč združeno s cerkvenimi slavnostmi. Saj prazniki vendar nimajo namena širiti alkoholizem in zastrupljati celo mladino.

* Društvom in organizacijam! Odbor za prevoz judenburških žrtev opozarja vsa društva in korporacije v Ljubljani in po deželi, da se izvrši izkop žrtev v Judenburgu 29. t. m., nakar se rakve z žrtvami takoj prepelejo v domovino, tako da se pogreb v Ljubljani vrši dne 2. ali 3. junija. Odbor upa, da bodo vse naše narodne in kulturne organizacije, gospodarska in stanovska združenja s svojo mnogoštevilnostjo in slavnostno udeležbo pri pogrebu pokazala, da se zavedajo, da je razmah našega kulturnega udejsvovanja sad, ki je vzkli iz krvi onih žrtev, ki so padle v boju za našo svobodo. V dneh prevoza in pokopa judenburških žrtev mora celi narod s tiho molitvijo obnavljati prisego zvestobe državi, ki je čuvarica naše svobode, v pobožnem spominu se moramo klanjati onim, ki so padli, da smo mi vstali.

* Stavka profesorjev je izbruhnila v Srbiji. Kakor poročajo, je podala ostavko na držav-

no službo že čez 900 srbskih profesorjev, ker ne morejo živeti od svojih plač. Počasi bo prišlo do tega tudi pri nas, potem bodo storili isto še ljudskošolski učitelji, kar bo ravno prav klerikalcem, ki itak ne marajo, da bi se otroci preveč naučili. Zato pa menda Brodar in njegovi tovariši podpirajo tako vlado, ki ne mara pošteno plačevati onih, ki nosijo prosveto v narod.

* **Zigosanje Žebota.** Klerikalec Žebot je, kakor znano, nedavno javno na mariborski ulici pljunil svojemu političnemu nasprotniku dr. Reismanu v obraz. Ker ga ni bilo kot poslanca mogoče tožiti, si je dr. Reisman poskal zadoščenje s tem, da je Žebota primerljivo ošvrkal s pasjim bičem. In Žebot je res hitro vložil tožbo za svoje zasluženno ponižanje. Toda sodišče je uvaževalo Reismanov zagovor, da drugače ni mogel obračunati z Žebotom, ki svoje početje skriva za planke svoje «imunitete», ter je Reimana oprostilo od obtožbe. Po pasjem biču je torej Žebot dobil še od sodnije moralno klofuto.

* **Radić prodaja svojo vilo.** Ponuja jo v svojem listu in jo opisuje tako-le: vila ima 11 sob, ki so vse lepe, a tri naravnost ne navadno krasne. Vila ima štiri terase z razgledom na zagrebško goro in na posavsko ravnino. Uvedena je v vse prostore moderna centralna kurjava in električna luč. K vili spadajo: krasen vrt, sadovnjak in vinograd. Iz te vesti se odkriva, da predsednik hrvatske čudotvorne republike ne spi na stelji, temveč na mehkih pernicah, ki so mu jih poslali potelebanjeni hrvatski seljaki. In s svojo vilo, zgrajeno s kmečkimi žulji, hoče zdaj Radić napraviti dober «kšeft». Vilo bi prodal za par milijonov in nato pod roko za mnogo nižjo ceno kupil drugo. Ej, še se ne mudi Radiću z republiko.

* **Smrtna nesreča otroka.** Pri Sv. Križu na Štajerskem je štiriletni edini sinček posestnika Drofenika pasel mlado junico. Vrv, na kateri je držal govedo, si je ovil okoli vratu. Nenadno pa je junica zbežljala in vlekla otroka za seboj. Ko je prihitel oče, je bil deček ves razbit in mrtev.

* **Huda nesreča z granato** je na binškošni ponedeljek zadela v Ljubljani dva mlada fantiča. Petnajstletni Albin Indof je vzel doma granato, ki jo je njegov oče hranil v spomin na svetovno vojno in jo s svojim enajstletnim tovarišem Bogomilom Porento odnesel na Golovec. Tam sta fantiča iz radovednosti udrihala po granati. Posledica je bila grozna. Granata se je raznesla in drobci so nepredvidnega Indofa strahovito razmesarili. Raztrgali so mu prsa in nogo, eno roko pa skoraj popolnoma odtrgali. Bil je kmalu mrtev, mlajši fant pa je bil težko ranjen in so ga hitro oddali v bolnico, kjer je umrl.

* **Polkovnik — tihotapec.** Bivši avstrijski polkovnik in sedaj posestnik Klenovsky s Trate ob naši severni meji je hotel na vozu naloženem z drvni spraviti iz Avstrije v našo državo velik zaboj svilenih robcev. Toda carinski organi v Gornjem Cmureku, ki so tega polkovnika že dolgo imeli na sumu kot tihotapca, so zmetali drva z voza in odkrili «šverc». Polkovniku bo prišlo zelo drago.

* **Organist in kaplan.** V Kamnici pri Mariboru je organist nagovoril dva biraša, ki sta za kaplana Rampreta pobirala vinsko bero, naj tudi zanj prineseta kako brento v kaplanovem imenu. Ko sta mu prinesla dve brenti, je organist sladki vinski mošt zamešal s kislim jabolčnikom, češ, saj kaplan itak ne bo poskušal, temveč bo kar vžil v sod. Pa ni bilo tako. Kaplan je takoj spoznal, kaj

mu je napravil organist. Poslal je k njemu orožnike, ki so resučno našli organista in oba biraša pri vinskem moštu v imenitem razpoloženju. Za to poverjenje jim je sodnija priznala en tedaj strogega zopora.

* **Zraščena dvojčka.** V Vrliki v severni Dalmaciji je neka kmetica povila dvojčke, fanta in deklico, ki pa sta na hrbtu zraščena, sicer pa zdrava in trdna. Zdravniki se zelo zanimajo za oba nesrečna novorojenčka in ugibajo o njuni bodočnosti. Operacija, da bi ju ločili, bi bila nemogoča ter bi zahtevala smrt obeh, ker sta zraščena po celi strani. Ako pa tako ostaneta pri življenju, bo pa tudi hudo za oba, saj ne moreta niti pošteno ležati.

* **Samomor kmetice.** V Balanju je žena uglednega posestnika Dragotina Ilića izvršila samomor na japonski način. Z ostro britvijo si je razparala trebuh, da so ji izstopila čreva. V strašnih mukah je kmalu nato izdihnila.

* **Ne muči živali!** Na binškošni nedeljo je prispel v ljubljansko bolnico živinski spremljevalec Josip Ciglas iz Ogrske in prosil, da mu obvežejo roko. Povedal je, da je dražil konja, ta pa je jezen kavnil po njem in mu odgriznil mezinec. Tudi žival vé svojo pravico in zahteva za svoj trud vsaj lepo ravnanje.

* **Roparji spekli človeka.** V bližini Požarevca so štirje neznani roparji napadli nekega Simeona Šumenkovića. Ker jim ta ni hotel izročiti denarja, so ga zvezali, vrgli na ogenj ter spekli, spečenega pa razsekali na drobne kose. Po izvršenem živinskem zločinu so ujeli nesrečnikovega sina Jakova ter mu zapretili, da bodo z njim storili isto, ako jim ne izroči denarja. Sin jim je hitro dal ves denar, nakar so človeške zveri pobegnile brez sledu.

Iz raznih krajev

* **V Zalogu** je ponoči tolpa vlomilcev odpirala vagono. Trije železniški čuvaji, ki so stali na straži, so jih hoteli prepoditi, toda padel je strel in čuvaj Meze se je zgrudil zadet v prsi. Nato so vlomilci pobegnili. Mezejevo stanje k sreči ni nevarno.

* **V Karlovcu pri Velikih Laščah** se je odprla nova enorazredna šola, s čemer je ustrezno dolgoletnim težnjam lužarskih občanov.

* **V Velikih Laščah** je posestnikov sin Josip Hočevar po nepredvidnosti ustrelil Antona Žučka s pištolo v roko. Poškodba je težka.

* **Na Vidmu** je železniškega sprevodnika Ivana Horvata zadela težka nezgoda. Pri premikanju vlaka je padel pod voz in si zlomil obe nogi.

* **Na Jesenicah** je železničar France Prešeren peljal s kolodvora poln sod. Na klancu pod Savo pa se je sod zvalil preko njega in ga prav težko poškodoval. Oddali so ga v ljubljansko bolnico.

* **V Laniščah pri Grospljem** je konj s tako silo udaril kočarja Antona Žumbergerja, da mu je prebil lobanjo.

* **V Trbovljah** si je iz neznanega vzroka pognal kroglo v glavo rudniški strojnik Ivan Močivnik. Ko so ga prepeljali v ljubljansko bolnico, je med potjo izdihnil.

* **V Petelinjah** je hlapec Miha Gorenc streljal s staro puško. Flinta se je razletela in kosci železa so Gorencu težko poškodovali po glavi in roki.

* **V Stičini** se je obesil 78letni hlapec France Kočina iz Lupe pri Krki. Zadnje dni

se je preživljal z beračenjem, ko pa se je naveličal takega življenja, je zapil zadnje novce in si nato pomagal na drugi svet.

* **V Podnartu** se je poročil g. Franc Ostaneč, poveljnik tamkajšnje orožniške postaje, z gđc. Anico Bedenkovo, posestnico v Podnartu.

Razno

× **Kdor hoče imeti gladko polt** mora uživati redkvice po zajtrku in sploh tudi drugače dosti zelenjave, sirove ali kuhane. Tak recept dajejo ljudje, ki pravijo, da so to že preizkusili. Ker to ne stane mnogo, poizkusimo lahko tudi mi sami. Če bo pomagalo, pa ne moremo garantirati. Sicer pa je sploh zdravo uživati dosti zelenjave.

× **Morska voda vsebuje zlato.** Kakor so učenjaki dognali, vsebuje morska voda zlato, seveda v prav malih količinah. Preračunali so, da morajo količine zlata v svetovnih morjih znašati najmanj šest milijard ton. Sedaj se mnogo bavijo z mislijo, kako bi se dalo na lagoten način dobivati iz morske vode zlato.

Za smeh in kratek čas

Času primerno vzdihovanje.

«Nič več ni poštenosti na svetu. To veržico sem kupil kot zlato, a glej, izkazalo se je, da še za prašek zlata ni v njej. Edina sreča je, da sem jo tudi jaz plačal — s ponarejenim bankovcem.»

Narobe svet.

Kunigunda: «Jejhata, kako dolga ušesa ima vaš Gustiček!»

Genovefa: «Kaj še, ušesa niso nič velika, le glavo ima premajhno.»

LISTNICA UREDNIŠTVA.

Sv. Lovrenc na Pohorju. Še nismo dobili obvestila.

Lukovica. Vašo povest bomo priobčevali, kadar bo prostor, samo predolga ne sme biti. Čim krajše, tem boljše!

Liege. Oglasite se šel S pozdravom!

Zabavne in poučne knjige

Tiskovne zadruge

so najcenejše.

Naročite sledečo:

Kaš, Dalmatinske povesti. Velja s poštnino vred 8:25 Din.

Stare, Lisjakova hiša. 8:25 Din.

Dolenec, Izbrani spisi. 11:25 Din.

Stritar, Sodnikovi. 11:25 Din.

Feigel, Tik za fronto. 20 Din.

Milčinski, Tolovaj Mataj. 19:50 Din.

Milčinski, Zgodbe kraljeviča Marka. 19:50 Din.

Šorli, Čirnucci. 21:25 Din.

Cervantes, Tri novele. 11:25 Din.

Čehov, Sosedje. 11:25 Din.

Dr. Derč, Dojenček. 7:50 Din.

Dr. Tičar, Nalezljive bolezni. 19:50 Din.

Bartošek, Moderna družba in cerkev. 5:50 Din.

Knjige naročajte pri TISKOVNI ZADRUGI V LJUBLJANI, Prešernova ulica št. 54 (nasproti glavne pošte), in pošljite denar naprej.

Čitajte zanimive povesti:

- Harry Sheff, Hči papeža. Roman. S poštnino vred 32 Din.
- Farrere, Gusarji. (Morski razbojniki.) Roman. 22 Din.
- Heller, Blagajna velikega vojvode. Roman. 17 Din.
- Heller, Prigode gospoda Collina. Roman. 12 Din.
- Barotšek, Moderna družba in cerkev. 5-50 Din.
- Knjige naročajte pri TISKOVNI ZADRUGI v LJUBLJANI, Prešernova ul. 54, in pošljite denar naprej.

LEPOTA? MLADOSTNA SVEŽOST? Pri- ljubljena zunanost? Vse to si lahko prihranite ter zabranite prerano ostarelost edino z racionalnim negovanjem svojega obraza, svojega telesa, svojih las in zob! Izrednega učinkovanja so že čez 25 let priljubljeni Elza-preparati za negovanje lepote: Elza-obrazna in kožo varujoča pomada (2 lončka z ovojem in poštnino 25 dinarjev), Elza-pomada za rast las (2 lončka z ovojem in poštnino 25 dinarjev), Elza-lilijino milo lepote (4 kosi z ovojem in poštnino 35 dinarjev) in drugi Elza-preparati, kakor Elza-cvet za lasé, Elza-voda za usta, Elza-kolonska voda itd. Naslov: Lekarnar EUGEN V. FELLER, STUBICA DONJA, Elzatrž št. 360, Hrvatsko.

Prodajam! vsako soboto in nedeljo po zelo znižanih cenah razno manufakturno blago za spomlad in poletje. 22
Anton Savnik, Škofja Loka, Glavni trg.

Kmetovalci!

Pokladajte živini pristne
LANENE TROPINE

kateré vsebujejo trikrat toliko beljakovine in dvakrat toliko maščobe kakor pšenični otrobi. 26

Dobe se pri
Oljarna Medvode
Medić, Rakovec & Zankl
družba z o. z. v Ljubljani.

Cement
Sadro (Gips)
Strešno lepenko

karbolinej, lesni cement, water-proof, apno, izolacijsko lepenko, mavčne plošče, pravi Hatschek-eternit ltd. nudi po tvorn. cenah.

„MATERIAL“, družba z o. z.
LJUBLJANA, Miklošičeva cesta 13.
Telefon šte. 716. 21

Kupite in berite
„Poper in poprika“
hudomušne kratkočasnice.
Cena 3 Din, po pošti 3 Din 50 p.
Dobiva se v Tiskovni zadrugi v Ljubljani.

Strešno opeko
žgano, najboljšé vrste, po K 6— komad, franko vsake železniške postaje v Sloveniji, dobavlja 26
Franjo Prijatelj, Tržišče (Dol.).

Prava sredstva lepote; katera drže, kar obečajo!
Že 23 let v vseh deželah preizkušena, hvaljena in priljubljena so prava Elza-lepoto pospešujoča sredstva lekarnarja Fellerja.

ELZA-OBRAZNA POMADA
zanesljivo varstvo proti solničnim pegam, solnični opoklini, lisam, hrapovi koži, odstrani zajedavca, ogreva, nabore in vsakovrstne nečistosti kože. 2 velika porcelanasta lončka s pakovanjem in poštnino 25 Din.

ELZA-LILIJINO MLEČNO MILO
najmilejše in najfinejše milo lepote! Ideal vseh mil! Popolnoma neškodljivo, se jako dobro peni in je milega finega duha. 4 velike kose s pakovanjem in poštnino 35 Din.

ELZA-POMADA ZA RAST LAS
krepi kožo na glavi, zabranjuje izpadanje, lomljenje in cepljenje las, prbot in prerano osivelost itd. 2 velika porcelanasta lončka s pakovanjem in poštnino 25 Din.
En poizkus zadostuje, da tudi vi rečete:

To je ono pravo!

Išli v vseh poslovnih samo prave Elza preparate od lekarnarja Fellerja.
Različno: Lilijino mleko 6 Din; orkomaz 3 Din; najfinjši Hega-Puder dria. Klugerja v velikih originalnih skatlah 15 Din; najfinejši zobni prašek „Hega“ v patent-dozah 10 Din; puder za dame v vrečkah 2 Din; zobni prašek v skatlah 3 Din, v vrečkah po 2 Din; sachet (dišava) za perilo 3 Din; šampon za lasé 2 Din; rumenilo za obraz, 12 pismov 12 Din; najfinejše parfeme od 15 Din dalje; cvet za lasé 20 Din; Elza-katranovo milo 5 Din. Za različne predmete se pakovanje in poštnina posebe računata.

Na vse gornje cene se računa za sedaj 5% doplačila. Naročilna pisma adresirati na:
EUGEN V. FELLER, lekarnar, Stubica-Donja, Elzatrž št. 360, Hrvatsko.

Parnik
66 LEVIATHAN 99

Najmodernejši, največji in najluksurijoznejši oceanski parnik
Najviše zmoglosti iznajdljivosti, znanosti in moči kapitala so vtečene v izdelavi tega divnega parnika. Neprimerljiva udobnost v vseh razredih.

Prva vožnja v New York dne 17. Julija 1923,
potem 7. avgusta, 28. avgusta itd., vsake tri tedne od Southampton-Cherbourg. — Podrobna pojasnila potom spodaj navedenih naslovov.

BREMEN — NEW YORK

Direktna zveza s krasnimi ameriškimi vladnimi parniki. Neprekosljivi po udobnosti, čistosti in izborni oskrbi. Hitre in varne ladje.

„Georg Washington“ „President Fillmore“ „President Harding“
„President Roosevelt“ „America“ „President Arthur“

Zahtevajte podrobna pojasnila in brodarški list št. 216.

Ugodna prilika za prevažanje blaga.

UNITED STATES LINES

Generalno zastopstvo za Jugoslavijo: 894
BEOGRAD, Palata Beogradske Zadruga.